

Divi Thomae Aquinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impressionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Quomodo honestum se habeat ad uirtutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

uerereundatur. Est tamen aliquis motus uerecundia praeueniens rationem, sicut & ceterarum passionum.

AD 1111. dicendum, quod uerecundia non est pars temperantia quasi intrans essentiam eius, sed quasi dispoſitio se habens ad ipsam. Vnde * Ampros dicit in lib. de offic. quod uerecundia facit prima temperantia fundamenta, in quantum scilicet nuncit horrorem turpiditatis.

*Super Questionem
concernientem quaerantem
quid honestum sit.*

QVAESTIO CXLV.

De honestate, in quatuor articulis diversis.

DEINDE considerandum est de honestate. Et circa quatuor sunt diversi articuli.

¶ Primo, Quomodo honestus habeat ad uirtutem.

¶ Secundo, Quomodo se habeat ad decorum.

¶ Tertio, Quomodo se habeat ad utile, & delectabile.

¶ Quartu, Vtrum honestas sit pars temperantiae.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum honestum sit idem uirtuti.

AD PRIMVM sic proceditur. Videatur quod honestus non sit idem uirtuti. Dicit enim * Tullius in sua Rhetor. honestum est quod propter se appetitur, uirtus autem non appetitur propter seipsum, sed propter felicitatem. dicit enim Philo. in i. † Ethic. quod felicitas est primum uirtus & finis. ergo honestus non est idem uirtuti.

¶ 2 Præt. Secundum * Isidor. honestas dicitur quasi honoris status: sed multis alijs debetur honor quam uirtuti, nam uirtuti proprie debetur laus, ut dicitur in i. † Ethic. ergo honestas non est idem uirtuti.

¶ 3 Præt. Principale uirtutis consistit in interiori electione, ut Philo dicit in 8. * Ethic. honestas autem magis uidetur ad exteriori conuersationem pertinere, secundum illud i. ad Corint. 14. Omnia honeste, & secundum ordinem fiant in nobis. ergo honestas non est idem uirtuti.

¶ 4 Præt. Honestas uidetur consistere in exterioribus diuitiis, secundum illud Eccl. 11. Bona & malitia & mors, paupertas & honestas, utraq; a Deo sunt: sed in exterioribus diuitiis non consistit uirtus. ergo honestas non est idem uirtuti.

SED CONTRA est illud, quod * Tullius dicit in 1. de offic. & in 2. rhetor. diuidens honestum in quatuor principales uirtutes, in quas etiam diuiditur uirtus. ergo honestum est idem uirtuti.

RESPON. Dicendum, quod sicut * Isidor. dicit, honestas dicitur quasi honoris status. unde ex hoc uirtus. ergo honestum est idem uirtuti.

gnum. Honor autem, ut supra dictum est, excellētiā debetur. Excellētia autem hominis maxime consideratur secundum uirtutem, quae est dispositio perfecti, ut dicitur in 7. * Phytic. Et ideo honestū, propriè loquendo, in idem refertur cum uirtute.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut † Philo sophus dicit in 1. Ethic. eorum, quae propter se appetuntur, quedam appetuntur solum propter se, & numquam propter aliud, sicut felicitas quae est ultimus finis; quedam vero appetuntur & propter se, in quantum habent in seipsum aliquam rationem bonitatis, etiam si nihil aliud boni per ea nobis acciderit, & tamen sunt appetibilia propter aliud, in quantum s. perducunt nos in aliquid bonū perfectius: & hoc modo uirtutes sunt p. se appetenda.

Vnde Tullius dicit in 2. * rhetor. quod quiddā est quod sua vi nos alicit, & sua dignitate trahit, ut uirtus ueritas, scientia, & hoc sufficit ad rōnē honesti.

AD 1111. dicendum, quod eorum quae honorantur prater uirtutem, aliquid est uirtute excellētius, scilicet Deus, & beatitudo: & huiusmodi non sunt nobis per experientiam nota, sicut uirtutes, secundum quas quotidie operamur: & ideo uirtus magis sibi vendicat nomen honesti. Alia uero quae sunt infra uirtutem, honorantur in quantum coadiuant ad opera uirtutis, sicut nobilitas, potentia, & dixit. Vt enim Philosophus dicit in 4. * Eth. huiusmodi honorantur a quibusdam, sed s. in ueritatem solus bonus est honorandus. Bonus autem est alius s. in uirtutem: & ideo uirtuti quidem debetur laus secundum quod est appetibilis propter aliud: honor autem prout est appetibile propter scriptum: & secundum hoc habet rationem honesti.

AD III. dicendum, quod sicut supra dictum est, honestus importat debitum honoris. Honor autem est contatio qdā de excellētia alii cuius, ut supra dictum est. Et timor autem non profertur nisi de rebus notis. Interior autem electio non innotescit homini nisi per exteriora saecula: & ideo exterior conuersatio habet rationem honesti secundum quod est demonstrativa interioris rectitudinis. Et propter hoc radicaliter honestas consistit in interiori electione, significatiue autem in exteriori conuersatione.

AD IIII. dicendum, quod quia secundum vulgarem opinionem excellētia diuitiarum facit hominē dignum honore, inde est quod quandoq; nomē honestatis ad exteriorē prosperitatem transfertur.

ARTICVLVS II.

Vtrum honestum sit idem quod decorum.

AD SECUNDVM sic proceditur. Vt quod honestum non sit idem quod decorum. Rōnē honestum non sit idem quod decorum ex appetitu. Nam honestum est quod p. se appetitur: sed decorum magis respicit conspectū cui placet, ergo decorum nō est idem qd honestum.

¶ 2 Præt. Decor quandom claritatem requirit, q. patinet ad rōnē glorias: honestū aut respicit honorē.

Cū ergo honor, & gloria differant, ut supra dictum est, vñ quod etiā honestum differat a decoro.

¶ 3 Præt. Honestum est idem uirtuti, ut supra dictum est: sed aliquis decor contrariatur uirtuti. vnde dicitur Ezech. 16. Habens fiduciam in pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo. ergo honestū non est idem decoro.

SED CONTRA est, quod Apostolus dicit 1. ad Corint. 12. Quae in honesta sunt nostra, abundantiorē honestatē habet: honesta aut nostra nullius egenit.

Secunda Secundæ S. Thomæ. V V. vocat